

www.e-rara.ch

**Iulii Obsequentis prodigiorum liber, ab Urbe condita usque ad
Augustum Caesarem, cuius tantum extabat Fragmentum, nunc demum
Historiarum beneficio**

Obsequens, Iulius

Basileae, [Anno Salutis humanae, 1552]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-152945>

[Epistola Dedicatoria]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

AD INSIGNEM PIETATE AC ERV-
ditione uirum, Dominum Augustinum Bacgut, Con-
radi Lycosthenis Rubeaquensis, in Iulium
Obsequentem prefatio.

VANTA ueterum Ro-
manorum in reb. gerē-
dis fuerit religio, cum
infinitis exemplis, quę
historiarum lectio no-
bis suppeditat, tū ex eo
maximē liquet, quòd domi foris' ue nihil
egerint, nisi Augures, quos Deorum in-
ternuncios interpretesq; uocabāt, prius
consultuissent, quorum tanta erat digni-
tas, ut non modò in senatum ascriberen-
tur, sed singulis quoque tribubus singu-
li præficerentur. Illorum munus erat, ex
auib. uaticinia obseruare, Deorum mo-
nita contemplari, de prodigijs, somnijs,
oraculis, portentis, extisq; non tantum
diuinitus reuelata respōsa dare, sed quib-
us etiā sacris ac supplicationibus, itē
ad quæ puluinaria Deorū in reipub. Ro-
manæ salutem expiarentur, enunciare.
Hinc multa statim auspiciorū genera na-
ta sunt, quarum quædam ex cœlo, auib-
us, tripudijs, quadrupedibus: quædam
æ 2 ex di,

EPISTOLA

ex diris, ac à natura planè abhorrentib.
 obseruata: alia item Caduca, cum in tem
 plo per augures metato, aliquid exci-
 disset: pleraq; Cluia, quæ uidelicet diffi-
 cultè eueniebant, dicta sunt. Ideoq; si la-
 pidibus pluisset, nouendiali semper sa-
 cro expiatũ est, autore Liuius: si uerò cœ-
 lestes ming, terrores'ue, aut tetra nũciarẽ
 tur prodigia, uel si terribiles species, aut
 quid nouum uel inopinatum oblatũ es-
 set, piacularibus sacrificiis factis, ad pla-
 candas deorum iras, uel feriæ indiceban-
 tur, aut lectisternia, nonnunquam etiam
 ludorum celebritates, Pontificum decre-
 to procurabantur. Fiebant autem sup-
 plicationes cum solenni precatione, Vr-
 be tota, circa omnia tẽpla, fanaq; & pul-
 uinaria, in quibus honos Dñs dabatur,
 Senatores & Patricij cum uxoribus ac li-
 beris plerunq; coronati, nonnunquã o-
 mnes tribus & ordines, præeunte Pon-
 tifice Max. aliquãdo Duumuiris, præce-
 dentibus pueris, libertinis, ac uirginibus
 patrimis & matrimis, prælata pompa fre-
 quentes supplicare, & pacem Deorum
 immortalium exposcere solebãt. Fuit sanè
 magna hæc coniuncta cæcitate religio.

Reli-

DEDICATORIA.

Religio quidem, quòd non dubitarint
 diuinum quoddam numen esse, quo cū
 cta gubernarētur, & cuius beneficio uir-
 tutum amatores remunerarentur aliquo
 præmio, contemptores uerò afficerētur
 supplicio: ob quā causam iratos sibi de-
 os timuerūt, sacrificijsq; placare magno
 studio conati sunt. Cæcitas uerò, quòd
 cum uerī & omnipotentis Dei cognitio-
 nem nullam habuerint, eiusdem tamen
 consilia, sathanæ (quem eo tempore sub
 Apollinis, Ideæ, aliorumq; deorum spe-
 cie colebant) responsis explorare, atque
 imminentem delictis pœnam religione
 ab hominibus conficta, mitigare, atq; pe-
 nitus effugere sibi persuaferint: quorum
 tamen cæcitati facile ueniam dabis, si
 uerbo Dei planè eo tempore orbatos fu-
 isse intellexeris, sine cuius illuminatio-
 ne in perpetuis ignorantiae nebulis uer-
 sabimur. Est enim quasi sidus quoddam
 lucidum in tenebris, monstrans ueræ pie-
 tatis uiam, & quo mentes hominum ue-
 ra Dei cognitione illustrantur, nouamq;
 lucem fidei concipiunt, ac iuxta illud tã-
 quam Cynosuram, omnem uitæ cursum
 dirigere discunt, iuxta illud Psalmogra-
 phi:

E P I S T O L A

phi: Lucerna pedibus meis uerbum tuū.
 & alibi: Dirige me in uerbo & ueritate
 tua. Nec fieri sanē ullo modo potest, quin
 homines hac luce uerbi destituti, ruant
 in grauissimas tenebras, atque à uera pie
 tatis uia longè aberrant. Quid igitur cre
 dis Romanos, quibus ipsa natura, fœcun
 da rerum mater, tãtos pietatis igniculos
 insculpsit, facturos fuisse, si diuini uerbi
 lucerna illuxisset? Fateberis nimirum, ut
 uirtutibus uarijs & rerum gestarum glo
 ria cæteras quæ sub terrarum orbe natio
 nes sunt, uicerūt, sic etiã religionis ueræ
 studio posteros suos, qui Christianam re
 ligionē nomine potius quàm facto pro
 fitentur, multis parasangis præcursuros
 fuisse. qđ ita maximè deprehēdere licet,
 si uitæ actiones ac pietatis zelum, colla
 tione quadam cum priscis illis Roma
 nis probè examinaueris. Apparuerūt e
 nim hominum memoria infinita & hor
 renda prodigia, quibus Deus iustus uin
 dex irā suam mundo minatus est: & quæ
 Christus, summa sapientia patris, sub fi
 nem mundi uentura prædixit, Lucae 21.
 Erunt signa in sole, luna & stellis, in ter
 ris erit anxietas gentium, per desperatio
 nem,

DEDICATORIA.

nem, resonante mari & fluctibus, extabescantibus hominib. præ timore, atq; expectatione eorum quæ superuenient orbi terrarum, &c. Hæc si unquam in mūdo uisa sunt, certè paucis hinc elapsis annis, satis superq; conspeximus, cum nūc tres, nunc quatuor eclipses in unum annū inciderunt, & stellæ crinitæ, lāpades ardentes, faces de cœlo decedentes, ac alia cœlestia prodigia non defuerint: quæ etiam si naturaliter à Philosophis fieri dicantur, habent tamen suas etiam supernaturales causas, quibus agit dux naturæ Deus, refragantibus nostris rationibus. qualia etiam sunt, quæ anno præterito apud Puteolanos magno omnium horrore acciderunt: quorum regio biennio ferè magnis terræmotib. adeò agitata est, ut nulla in ea superesset domus integra, nullum ædificiū, quod nō certam & proximam ruinam minaretur. At uerò quinto & quarto Calend. Octob. perpetuis diebus noctibusq; terra commota est, mare palsib. ferè c.c. recessit: quo quidem loco aquæ dulces prosilire uisæ sunt. tertio demum Calend. magnus terræ tractus, qui inter radices montis, quæ

E P I S T O L A

Barbarum incolæ appellant, & mare iuxta Auernum iacet, sese erigere uidebatur: & montis subito nascentis figuram imitari. quo die iste terræ cumulus, aperto ueluti ore magno cum fremitu, magnos ignes euomuit, pumicesq; lapides, cinerisq; fœdi tantam copiâ, ut quæ adhuc extabant Puteolorum ædificia operuerit, arbores fregerit, pendentemq; uindemiam ad sextum usq; lapidem in cineres conuerterit, aues, quadrupedes bestias interemerit, fugientibus per tenebras Puteolanis cum natis & uxoribus. & magno gemitu eiulatuq; Neapolim sese recipientibus. Non dicam hoc loco de inundationibus, quæ ante paucos annos urbem Romanam penè submerserunt: Adriatici maris motus inauditos, quibus aliquot hominum millia perierunt: transeo & Vesuium montem, qui noua eruptione, quæ Anno à natiuitate Christi M. D. X X X V I I I. facta, in loco plano magnum terræ hiatum aperuit, atq; per circuitum ingentem molem in modum montis altissimi coaceruauit: quemadmodum et Aetna, Anno 1537. qui nouis fractis crateribus, non tantum colles

DEDICATORIA.

les omnes, nemora, saxa, rupes, et pagos
 duos in cinerem conuertit: sed totam e-
 tiam Siciliam, & Calabriae partem, ma-
 gno omnium stupore ac perniciē crude-
 liter infestauit. Omitto alia horrēda pro-
 digia, miracula atq; portēta, quæ elapsis
 iā aliquot annis in diuersis regionibus,
 & in Germania præsertim, uisa atq; audi-
 ta sunt: quibus flagitijs nostris iratus De-
 us, ultionē atque uindictam minatus est.
 Sed frustra, proh dolor. adeo enim in
 mundi huius ingluuie ac cœno immer-
 si sumus, tanta impietas mentes hominū
 inuasit, ita luxus, libido, atq; alia horren-
 da inter Christianos creuerunt flagitia,
 ita abundauit omnis iniquitas atq; per-
 uersitas, ut nullus horum omniū uel pu-
 dor, uel metus reliquus sit. Vnde fieri ne-
 quaquā potest, ut errores perniciosiores,
 horribiliores cæcitates, blasphemieq; ob-
 stinatiores futuræ sint, atque hodie orbi
 imminere uidemus. Necesse est igit di-
 uinam ultionem in opus prorumpere, se-
 culo tam diro indies, quo non tantū inte-
 stinis odijs, perniciosis cōspirationibus,
 seditionibus cruentis, atq; bellis plusquā
 civilibus (in quibus etiam Christianus

in Christianum, pater in filium, filius in patrem, & in fratrem frater crudelis suū gladium uibrat) obruimur, sed uarijs etiam atq; inauditis morbis, omnem medicinam respuētibus, inficimur: quibus accedit earum rerum quæ ad uictum hominis necessariae sunt, in tanta annorum ubertate, tam dira egestas, ut quàm plurimi in diuersis locis sola uictus penuria moriātur miserè. Vbiuis terrarū uerè religioni, regnis atq; imperijs grauissima imminet pericula, omnes Respublicae minantur ruīnam atq; interitum: adeoq; nulla fides pietasq; usquam est, ut homines quasi rabie quadam capti, in propriā perniciem coniurasse uideātur. Sed promeruit has pœnas iam dudum impœnitentia nostra, qui sub nominis Christiani prætectu, aspernati omnes diuinas admonitiones, non Deo, sed mundo & proprijs uoluptatibus seruauimus hactenus: nec dubiū est, quin grauiora multa in hac mūdi catastrophæ sequutura sint, (ut nihil de æternæ damnationis uindicta dicā) nisi in tēpore sub potenti manu Dei, benignissimi patris, nos humiliātes confessione delictorum, uera pœnitentia,

DEDICATORIA.

tia, cōtritione atq; innouatione uite sanctę, numen nobis iratum placauerimus.

IVLII autem Obsequentis Prodigiorum librum, cuius fragmentum tantum extabat, eo libentius hoc tempore edere uolui, ut gentilium prodigia cum his quę nostro tempore diuinitus eduntur, conferrentur: & expenderetur deinde ex rerum euentu, horrenda illa signa semper aliquid imminentium malorum hominibus portendisse, quo aliorū tandem exemplo moniti, euitandorum periculorū rationes eo diligentius iniremus. Restitui autem libellum quantū fieri potuit, Titi Liuij, Dionysij Halicarnassei, Orosij, Eutropij, atq; aliorum quorundā probatissimorum autorum auxilio, ita ut nihil planē deesse uideatur: adiiciens quinquaginta priorib. capitibus, ea quę ab Vrbe condita usq; ad L. Scipionis cū C. Lælio consulatum, hæcenus desiderata sunt. unde & ea ipsa capita (quemadmodum omnia quę in sequentibus mea industria adiecta sunt) asterisco * notare placuit. Annos etiam ab Vrbe condita maioribus literis in margine signare uolui, ut in promptu esset, quo tempore

prodigia

EPISTOLA

prodigia uniuscuiusq; capitis siue audita, siue uisa essent. Quòd si præterea annos ante Christi saluatoris aduentum scire delectat, in eodem margine cisris (ut uocant) minoribus à me adnotatos intelliges. Hoc autem quicquid est studiij mei ac laboris, uir pietate simul ac eruditione clarissime, tibi dicare ideo uisum est, quòd à prima infantia me literarum tyronem semper unicè amaueris, atque multa humanitatis & beneuolentiæ officia mihi exhibueris: quibus nunc etiam, cum patriam (quæ mei studiij ac diligentiae aliquam partem debito iure sibi uendicat) frequento, multis nominibus me cumulare soles: ut sic meæ etiam in te gratitudinis ac obseruantiae pignus perpetuò extaret. Cui si meam operam, quā in refarciendo, emendando, atq; restituendo hoc libello impendi, gratā fuisse perspexero, animum addes, ut prodigiorum Chronicon, quod à condito mundo usq; ad nostra tēpora cōscripsi, maturius absolua. Vale: & me, quē à primis unguiculis sanctè amasti, porrò eodē studio amplectere. Basileæ, pridie Idus Martij: Anno à Christi saluatoris gratioso aduentu, M. D. LII.